

go studjów i pomiarów należy do zadań państwowej służby hydrograficznej.

W skład państwowej służby hydrograficznej wchodzi: Centralne Biuro Hydrograficzne w Warszawie, jako wydział Ministerstwa Robót Publicznych oraz następujące Biura Hydrograficzne:

- a) Biuro Hydrograficzne w Krakowie w Urzędzie Wojewódzkim (Dyrekcji Robót Publicznych) w Krakowie dla dorzecza Wisły od źródeł Wisły do ujścia Sanu (wraz z dorzeczem Sanu);
- b) Biuro Hydrograficzne w Warszawie w Dyrekcji Dróg Wodnych w Warszawie dla dorzecza Wisły od ujścia Sanu w dół rzeki;
- c) Biuro Hydrograficzne w Łodzi w Urzędzie Wojewódzkim (Dyrekcji Robót Publicznych) w Łodzi dla dorzecza Odry;
- d) Biuro Hydrograficzne w Wilnie w Dyrekcji Dróg Wodnych w Wilnie dla dorzecza Niemna;
- e) Biuro Hydrograficzne we Lwowie w Urzędzie Wojewódzkim (Dyrekcji Robót Publicznych) we Lwowie dla dorzecza Prypeci, Dniestru i Prutu.

§ 4. Projekty techniczne, dołączone do podań o pozwolenia wodno-prawne (art. 191) ustawy wodnej, oraz elaboraty znawców technicznych (art. 198 ustęp 7) w wypadkach, gdy się odnoszą do rzeki lub jej odcinka, dla którego jest już założony kataster, powinny być uzgodnione i nawiązane pod względem hydrologicznym do dat i szczegółów w katastrze.

Projekty techniczne sprzeczne z datami uwidocznionymi w katastrze będą zwracane petentowi do uzupełnienia.

§ 5. Władze prowadzące księgę wodną mają obowiązek o osnowie wpisu do księgi wodnej (§ 7 ustęp 1 i 2 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych o księgach wodnych z dnia 7 maja 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 468) zawiadamiać jednocześnie właściwe Biuro Hydrograficzne.

Tych samych danych odnośnie do zakładów wodnych już istniejących dostarczą wspomniane władze w myśl wskazówek udzielić się mających przez Centralne Biuro Hydrograficzne.

§ 6. Daty dostarczone Biurom Hydrograficznym przez władze prowadzące księgi wodne mogą być uzupełniane co do szczegółów objętych § 2 niniejszego rozporządzenia przez organa Biura Hydrograficznego. Biura Hydrograficzne podają uzupełnione daty do wiadomości władz wodnych, o ile chodzi o szczegóły, które w myśl obowiązujących przepisów mają być uwidocznione w księgach wodnych.

Właściciele zakładów wodnych obowiązani są udzielać powyższym organom wszelkich wyjaśnień i wskazówek co do szczegółów poboru i użytkowania wody oraz obowiązani są dozwolić wstępu do zakładu dla dokonania potrzebnych pomiarów.

§ 7. Przy udzielaniu pozwoleń na zakłady wodne, w wypadkach wymagających szczegółowego rozpatrzenia hydrologicznych podstaw projektu, w szczególności zaś tam, gdzie udzielanie nowego pozwolenia mogłoby spowodować rozdrobnienie większych spadków, władze wodne zasięgać będą opinii właściwych Biur Hydrograficznych (niezależnie od potrzeby zasięgnięcia opinii innych władz stosownie do postanowień art. 192 ustęp 2 ustawy wodnej).

§ 8. Przekroczenie przepisów § 6 ustęp 2 niniejszego rozporządzenia będzie karane według art. 247 ustęp 2 ustawy wodnej.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Sładkowski*

394.

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów

z dnia 21 lutego 1928 r.

o wprowadzeniu w obieg pojedynczych kartek pocztowych ze znaczkiem 15 gr. z podobizną Henryka Sienkiewicza.

Na mocy art. 21 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczty i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 26) zarządzam co następuje:

§ 1. Wprowadza się w obieg pojedyncze kartki pocztowe (krajowe) ze znaczkiem wartości 15 gr. z podobizną Henryka Sienkiewicza.

§ 2. Kartki powyższe mają wymiar 105×148 m/m, u góry, po lewej stronie, napis: „Nadawca”, pośrodku „Kartka pocztowa”, po prawej znaczek opłaty 15 groszowy, o wymiarze 22,5×18,5 m/m, z podobizną Henryka Sienkiewicza na tle jasnego prostokąta. W górnej części znaczka na jasnym tle znajduje się napis z ciemnych liter „Poczta Polska”, u dołu zaś, pośrodku, cyfra i napis „15 gr.”. Boczne i dolne części znaczka posiadają ornamentacje z motywów zakopiańskich.

Kolor znaczka, napisów i linjatury — niebieski.

§ 3. Znajdujące się w obiegu kartki pocztowe ze znaczkiem 10 gr. są ważne aż do wyczerpania.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*